

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216202345
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4216202345.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: G. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W., o zaplatenie 95,63 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 95,63 € spolu s ročným úrokom vo výške 28 % zo sumy 95,63 € od 19.9.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 16.2.2016 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu vo výške 95,63 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 95,63 € od 19.9.2015 do zaplatenia. Žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že so žalovaným dňa 17.3.2008 uzatvoril zmluvu o vkladovom účte č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovanému zriadil a viedol vkladový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného debetu. Keďže žalovaný dlh vo výške nepovoleného debetu v sume 95,63 € neuhradil, žalobca mu účet zatvoril a účtovnou transakciou dňa 18.9.2015 previedol debetný zostatok na vnútorný pohľadávkový účet. Okrem zaplatenie dlžnej istiny vo výške 95,63 € si uplatnil na zaplatenie i sumu zmluvného úroku z dlžnej istiny od 19.9.2015 do zaplatenia a tiež náhradu trov konania.

2. Súd vo veci vydal dňa 7.7.2016 platobný rozkaz č.k. 6C/65/2016-19, ktorý pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovaného uznesením č.k. 6C/65/2016-28 zo dňa 28.2.2017 zrušil v celom rozsahu.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe a jej prílohám napriek výzve súdu nevyjadril, pohľadávku žalobcu nepopieral.

4. Súd vo veci rozhodol v zmysle § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania. Vo veci po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami, a to návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o zriadení vkladového účtu, výzvou na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku, výpisom z účtu, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom poplatkov ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Dňa 17.3.2008 uzatvorili strany sporu zmluvu o vkladovom účte, na základe ktorej žalovanému zriadil a viedol vkladový účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky a sadzovník poplatkov. Z dôvodu účtovania príplatku za vedenie účtu postihnutého exekúciou/výkonom rozhodnutia, poplatku za upomienky a výzvu bol na vkladovom účte žalovaného v

období od 30.4.2015 vykazovaný debet, ktorý žalovaný napriek výzve žalobcu neuhradil. Preto ku dňu 18.9.2015 žalobca zatvoril účet žalovaného a sumu debetu vyčíslil vo výške 95,63 €. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu debetu vo výške 95,63 € neuhradil, žalobca si nárok na zaplataenie dlžnej sumy uplatnil podanou žalobou. Zároveň si uplatnil na zaplataenie sumu zmluvného úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 95,63 € od 19.9.2015 do zaplataenia.

6. Podľa § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich na využitie banke.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o vkladovom účte a zmluvy o úvere (debet na účte). I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o vkladovom účte a zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o vkladovom účte a zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho

zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

8. V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná v celom rozsahu. Zo skutkového tvrdenia žalobcu nepopretého žalovaným mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 17.3.2008 zmluvu o vkladovom účte. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému zriadený a vedený vkladový účet. Na účte žalovaného boli od 30.4.2015 realizované transakcie debetného charakteru, pričom žalovaný na svojom účte nezabezpečil dostatok finančných prostriedkov na úhradu debetu, preto žalobca ku dňu 18.9.2015 účet žalovaného zatvoril a vyčíslil sumu debetného zostatku vo výške 95,63 €. Nakoľko žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne vzniku, existencie a výšky tejto pohľadávky nepopieral, súd tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd považoval za dôvodnú žalobu i v časti uplatneného zmluvného úroku pri nepovolenom prečerpaní vo výške vyplývajúcej zo sadzovníka poplatkov vo výške 28 % ročne z dlžnej sumy istiny vo výške 95,63 € počnúc odo dňa 19.9.2015 do zaplatenia.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Lehotu na plnenie súd určil v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.